Matei 7:1, „Nu judeca ca să nu fii judecat!”, Betel, 25 Sept.2016

Barca pe apă e ceva normal dar apă în barcă, nu e deloc ceva obişnuit. La fel şi cu lumea şi cu Biserica. În loc să fie lumea înfluenţată de Biserică, este invers. De multe ori ocupanţii bărcii abia, abia se pot ţine pe linia de plutire, şi atunci mă întreb:”cum îi vor ajuta pe alţii să nu se scufunde?
Dacă am face un sondaj în care am întreba:”Ce credeţi despre Isus Hritos”? am primi numai răspunsuri pozitive.
Lumea Îl vorbeşte de bine şi pentru că nu înţelege cine este El şi de ce a venit pe Pământ. Ioan 15:18,19.
Lumea are o părere favorabilă despre Hristos, pentru că nu-L cunoaşte aşa cum este. Cu cât înţeleg mai bine, cu atât ori se pocăiesc, ori se îndepărtează de acest Isus.
Isus din icoane este foarte iubit comparativ cu Isus al pocăiţilor,nu? Dar nu e vorba de acelaş Isus?! Sigur că nu !
Sunt creştini care cred că este posibil să-L urmezi pe Isus fără să întorci spatele sistemului rău lumesc.
2 Cor.6:17’’De aceea: „Ieşiţi din mijlocul lor şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat, şi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul Cel Atotputernic”.

Părinţii noştri pare-se că ştiau mai bine decât noi cam cum stau lucrurile cu păcatul. Ei trăiau o viaţă de sfinţenie.
Nu uitaţi:”cu dragostea noastră unii pentru alţii atragem lumea la Hristos, dar cu viaţa noastră de sfinţenie, îi convingem pe oameni să îL urmeze pe Isus”!

Astăzi multe dintre păcatele care definesc lumea se găsesc şi în biserică: divorţ, imoralitate, pornografie, divertisment imoral, materialism etc..

Dicton: Să ne trăim viaţa, şi să ne cam vedem fiecare de ale noastre ! Să ne uităm mai bine în familiile noastre, se spune adesea, ca o respingere a mustrării, şi acceptarea unui set de reguli propriu.

Ne-am pierdut abilitatea de a judeca lumea, pentru că ne-am pierdut abilitatea de a ne judeca pe noi înşine!
Cel mai des citat, mai nou, nu este din Ioan 3:16 ci din Matei 7:1.

Cine eşti tu să mă judeci pe mine? Implicaţia întrebării este că nu avem dreptul să spunem:”acest stil de viaţă este greşit, sau această învăţătură este erezie, sau acest învăţător este un învăţător mincinos”.

S-ar putea ca parcurgând acest studiu să realizăm că suntem mai afectaţi de lume decât ne dăm seama.

Modernism şi Postmodernism !

Fiecare generaţie se confruntă cu lumea, şi fie schimbă lumea, fie lumea îi schimbă pe ei. Nici o generaţie nu are mai multe oportunităţi ca generaţia noastră, dar nici mai multe capcane.

*Adevărul a dispărut şi prea puţini au observat. Pilat:"Ce este adevărul"? Se pare că a murit cu această întrebare pe buze!

Modernismul : Raţiunea are puterea de a face ca lumea să capete sens. Ei credeau că este un adevăr la care trebuia să ajungă toţi. O redefinirea a lucrurilor. S-a dezvoltat societatea, a explodat, dar au încercat fără Dumnezeu. Rezultatul pe termen lung a fost:
Postmodernismul: Măi, nu mai e ca pe vremea lui tata mare, acum este altfel. Lucrurile sunt aşa cum le simt eu. Nu este un adevăr absolut, ci fiecare are dreptate în felul lui şi deţine adevărul. Modernismul a atacat religia. Post modernismul acceptă toate religiile, orice fel de superstiţie, se acceptă orice tip de spiritualitate, fără să se sugereze care este corectă şi care este greşită.
Aşa se face că adevărul conform Postmodernismului nu este Un Singur Adevăr, ci câţi oameni, atâtea adevăruri.

*Adevărul este înlocuit cu corectitudinea !
Dacă nu este un singur adevăr, spun ei, atunci mântuirea este doar prin Hristos? Este corect să fie o singură Cale, devreme ce există atâtea religii?!
De aceea, astăzi dacă spui şi crezi că este un singur adevăr, curtoazia îţi cere să-l ţii pentru tine. Nimeni nu ar trebui să audă vreun lucru care l-ar putea ofensa. Dacă-l ofensezi pe el sau religia lui, poate face lucruri grave şi tu eşti responsabil de asta. Este învăţătura contemporană a UE. Dă numai veşti bune nu şi veşti rele. Poţi afirma că Hristos ţi-a schimbat viaţa, însă este inacceptabil să susţii că Isus este Singura Cale spre Dumnezeu?!
Poţi să afirmi că Isus este superior tuturor conducătorilor celorlalte religii, dar acest lucru ofensează.
-Dacă eşti corect, asta e tot ce contează. Nu contează religia ta. Pe toţi îi interesează mai nou să fii corect, să nu fii corupt, să nu fii leneş, ci să fii cinstit, muncitor, şi asta este tot ceea ce este nevoie. Dacă asta te învaţă Buda, atunci budismul e bun, dacă Allah îl ajută să fie corect, le taie mâna când fură, atunci aia

este ce avem nevoie. Dacă musulmanii vor veni şi vor face ţara noastră înfloritoare, atunci să vină, că noi nu reuşim să ieşim din mocirlă. Trăim un Babel modern !

*Adevărul este înlocuit de simţuri !
Când mor oameni, copii, lumea se intristează şi nu prea, dar dacă omori în mod abuziv un animal, îl chinui, ai încurcat-o. Se râde la păcat. Dacă te simţi bine, fă-o. Dacă te simţi bine, atunci este corect. Cât despre vinovăţie, dacă există, ea este doar un sentiment de care trebuie să te dezveţi, înăbuşindu-l.
Dacă aşa simt eu că este bine, atunci este corect ceea ce fac. Până la urmă, cine eşti tu să mă judeci?
Ravi Zaharia:"în ce fel vom prezenta Evanghelia unei generaţii care aude cu ochii, şi gândeşte cu sentimentele"?

*Adevărul este înlocuit de misticism !
Dacă ce experimentez eu este adevărat pentru mine, cine eşti tu, ca să îmi spui că lucrurile nu stau aşa?
Se crede că mintea îşi creează propria ei realitate. Ideile sunt „adevărate" doar pentru că le cred eu; adevărul este ceea ce cred eu că este.

E clar că noi creştinii, ne confruntăm cu o provocare, fiindcă loialitatea noastră faţă de Hristos ne cere să emitem judecăţi într-o lume care şi-a propus să nu judece deloc.

*Provocarea care ne stă în faţă:
Mulţi creştini nu se simt deloc obligaţi să îşi împărtăşească credinţa lor cu alţii. Ei cred că convingerile lor sunt bune pentru ei, şi ar fi drăguţ, dacă şi alţii ar deveni creştini, dar nu simt o astfel de povară pe umerii lor.

Mulţi se simt jenaţi de faptul că noi creştinii credem într-un adevăr absolut, universal, specific: unicitatea Lui Hristos, moartea şi învierea Lui, ca singura posibilitate de a fi acceptat de Dumnezeu.

"Intr-o epoca in care pacatul capital este sa ofensezi pe cineva, iar virtutea suprema este sa nu superi pe nimeni, este greu sa impartasesti un mesaj care, in esenta lui, este jignitor pentru mintea omului cazut".

Mai mult ne simţim intimidaţi când vorbim de pierzarea veşnică a lumii, dar şi când este vorba să judecăm lucrurile din biserică. Ştim din experienţă că judecata produce rupturi, iar noi vrem pace, nu ceartă.

„Noi credem că este mai bine să tolerăm eroarea decât să ieşim şifonaţi pentru că apărăm adevărul !”

Unii văd greşit unitatea. O văd ca pe ceva mai de preţ decât adevărul. Reforma protestantă a început cu certuri doctrinare, de aceea unii spun că doctrina trebuie minimalizată căci iată, ea dezbină.

Dar unitatea trebuie realizată în detrimentul doctrinei?

„Nu e de mirare că ne temem să emitem judecăţi. Să fim uniţi, să nu fim dogmatici, să nu ne divizăm, să nu ţinem cu putere la propriile noastre tendinţe religioase. Fie ca dragostea care acoperă o sumedenie de păcate, să se transforme în emblema care reprezintă cel mai bine dispoziţia generaţiei noastre.”

Fraţilor, avem nevoie de discernământ. Să fim reduşi la tăcere, să căutăm o astfel de pace, nu e învăţătura Bibliei. Ocultismul ia proporţii în biserici, şi sunt prea puţini dispuşi să dea alarma. Mulţimile sunt induse în eroare fără să fie avertizate.